

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120283265
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6120283265.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom O. nábrežie X/A, XXX XX G. - mestská časť N. S., o zaplatenie sumy 156,56 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti výrokom I., III. a IV. rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/54/2020-80 zo dňa 22.10.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/54/2020-80 zo dňa 22.10.2020 v napadnutých výrokoch - I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 156,56 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, - III. a IV., podľa ktorých žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 86 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, **p o t v r d z u j e .**

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 156,56 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom III. tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 86 % s tým, že podľa výroku IV. o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku poukázal na žalobu žalobcu a po vykonanom dokazovaní za aplikácie ust. § 4 ods. 1, § 4 ods. 2 písm. b), § 11 ods. 6, 7, 8, § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uplatnenia náhrady škody (ďalej len „zákon č. 381/2011 Z.z.“), § 442 ods. 1, § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žalobe žalobcu je nevyhnutné vyhovieť a túto zamietnuť len v časti uplatneného úroku z omeškania.

3. Okresný súd poukázal na to, že medzi stranami nebolo sporné to, že dňa 12.2.2019 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle zn. BMW X5, EČV: MT909BY, ktorého držiteľom bol v čase nehody poškodený - obchodná spoločnosť VIENA INTERNATIONAL, s.r.o., IČO: 31 689 400. K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla zn. Toyota Landcruiser, EČV: MTBVBV8, v čase nehody povinne zmluve poisteného u žalovaného. Poškodený počas opravy jeho motorového

vozidla uzatvoril so žalobcom dňa 26.2.2019 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 13/2019, na základe ktorej si prenajal náhradné motorové vozidlo zn. BMW X3, EČV: BL095PC, a to v čase od 26.2.2019 do 7.3.2019. Za prenájom uvedeného vozidla zaplatil v zmysle faktúry, vystavenej žalobcom dňa 8.3.2019, sumu 1.108,34 Eur bez DPH. Žalovaný ako poisťovňa poskytol poistné plnenie vo výške 951,78 Eur. Práve rozdiel medzi skutočnou škodou a poistným plnením bol predmetom žaloby žalobcu.

4. K namietanému nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu mal okresný súd preukázané, že došlo k právnemu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 8.3.2019, uzavretej medzi VIENA INTERNATIONAL, s.r.o., IČO: 31 689 400 ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. V zmysle uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávky totiž postupca postúpil postupníkovi pohľadávku vo výške 1.108,34 Eur bez DPH, ktorú mal voči žalovanému z titulu riešenia škody spôsobenej vozidlom zn. Toyota Landcruiser, EČV: MTBVBV8 z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zák. č. 381/2001 Z.z., kde išlo o nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 12.2.2019 na vozidle zn. BMW X5, EČV: MT909BY (bod 1. a 2. zmluvy). V bode 4. predmetnej zmluvy o postúpení pohľadávky sa zmluvné strany zároveň dohodli, že postúpenie pohľadávky uvedenej v bode 1. je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky predstavuje sumu 1.108,34 Eur bez DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 0162019, vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného motorového vozidla zn. BMW X3, EČV: BL095PC.

5. Dlžné nájomné ako záväzok poškodeného - nájomcu voči prenajímateľovi zanikol vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok, podľa dohody o započítaní. Zmluvné strany v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné vozidlo) podpisom tejto zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1. vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V zmysle ust. § 581 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno započítaním vyrovať aj pohľadávky uvedené v ods. 1 a 2, t.j. poškodenému vznikla majetková ujma okamihom započítania dohodou týchto vzájomných pohľadávok. V prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právnym úkonom. Započítaním podľa predmetnej dohody teda zanikol záväzok poškodeného, bol splnený záväzok poškodeného z titulu dlžného nájomného, vyúčtovaného vo faktúre prenajímateľa a okamihom zániku tohto záväzku poškodenému vznikla reálne škoda, t.j. skutočná škoda, ktorý nárok poškodený postúpil predmetnou zmluvou na žalobcu.

6. Okresný súd konštatoval, že poškodený bol veriteľom žalovaného, pretože mal pohľadávku voči žalovanému (poisťovni) z titulu jeho nároku na náhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpil žalobcovi, teda bola postúpená existentná pohľadávka postupcu/poškodeného pri dopravnej nehode na žalobcu; zmluva o postúpení pohľadávky neodporovala ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Žalobca, ktorý nadobudol pohľadávku od poškodeného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok (§ 524 Občianskeho zákonníka) preukázal, že po celú dobu trvania nájmu náhradného motorového vozidla mal poškodený náhradné motorové vozidlo prenajaté účelne.

7. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný uhradil žalobcovi časť nároku na poistné plnenie, čím ho považoval za veriteľa v súvislosti s touto náhradou škody, postúpenej pohľadávky a uvedeným čiastočným plnením sám akceptoval aktívnu vecnú legitímáciu. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Táto škoda, ako suma o ktorú žalovaný krátil poistné plnenie, bola predmetom žaloby a okresný súd vyhodnotil krátenie poistného plnenia žalovaným ako nedôvodné. Škoda spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady na vypožičanie náhradného vozidla a túto škodu je povinný žalovaný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov.

8. Okresný súd zhodnotil, že nutnosť a účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov na nájom za dobu opravy vyplýva práve zo skutočnosti, že tieto by nevznikli, keby poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. V dôsledku škodovej udalosti bol vylúčený z možnosti používať svoje vlastné motorové vozidlo a tento stav rovnocenne riešil nájmom náhradného vozidla počas obdobia, keď vozidlo bolo v oprave. Žalobca preukázal, že v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou poškodený si zapožičal náhradné motorové vozidlo a dostatočne vysvetlil aj účelnosť požičania náhradného motorového vozidla

za obdobie, za ktoré bol súdom priznaný nárok na náhradu škody. Uplatnený a okresným súdom priznaný nárok na náhradu škody je v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, spĺňa všetky kritériá nároku na náhradu škody v zmysle ust. § 420 Občianskeho zákonníka, t.j. okrem vzniku škody a protiprávneho úkonu aj kritérium príčinnej súvislosti medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou.

9. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný uznal dobu prenájmu náhradného motorového vozidla v trvaní deväť dní, keď túto skrátil oproti uplatnenému nároku žalobcu o jeden deň. Z predloženého oznámenia, žalovaný pri posudzovaní výšky náhrady poistného plnenia vychádzal z faktúry č. 0162019, vystavenej žalobcom, kde sa uvádza, že nájom náhradného vozidla trval 10 dní. Pri posudzovaní účelnosti prenájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu bolo potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Z vykonaných dôkazov vyplývalo, že motorové vozidlo bolo v servise v čase od 26.2.2019 do 7.3.2019, kedy po doručení krycieho listu bolo autoservisom vrátené žalovanému. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by poškodený akýmkoľvek spôsobom mal možnosť dobu opravy svojho poškodeného motorového vozidla ovplyvniť, a preto sa nemohlo jednať o okolnosť, ktorá by prípadne vylučovala nutnosť a účelnosť nákladov vynaložených na zabezpečenie náhradného motorového vozidla. Okresný súd preto zhodne so žalobcom ustálil dobu nájmu v dĺžke 10 dní, z ktorej doby s prihliadnutím na uzatvorenú zmluvu o nájme vyplýva celková suma zodpovedajúca ujme poškodeného titulom nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla. Okresný súd mal za to, že ku kráteniu poistného plnenia, pokiaľ ide o dĺžku nájmu, zo strany žalovaného došlo neoprávnene.

10. Krátenie poistného plnenia o prevádzkové náklady vo výške 57,87 Eur bolo podľa zhodnotenia okresného súdu zo strany žalovaného nedôvodné. Tieto náklady vznikli nepochybne v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a ktorá by nebola vznikla, keby nedošlo k poistnej udalosti. Skutočnou škodou je totiž aj majetková ujma spočívajúca v majetkových hodnotách, ktoré bolo nutné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu.

11. Z uvedených záverov preto okresný súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 156,56 Eur (ako rozdielu medzi žalobcom vyčíslenou škodou a poistným plnením poskytnutým zo strany žalovaného) v celej uplatnenej výške.

12. Podľa okresného súdu rozhodujúcim pre posúdenie nároku na úroky z omeškania bolo oznámenie o poistnom plnení, z ktorého vyplýva, že dátum hlásenia poistnej udalosti bol deň 20.3.2019, poisťovňa oznámila poškodenému, že dňa 25.3.2019 ukončila šetrenie poistnej udalosti a poslala súčasne výpočet výšky poistného plnenia. V tejto súvislosti súd vychádzal z právneho názoru v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V súdenom prípade bolo z obsahu spisu zrejmé, že žalovaný si splnil svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. tým, že listom zo dňa 26.3.2019, označeným ako „Oznámenie o poistnom plnení“, žalobcovi oznámil, že dňa 25.3.2019 skončil šetrenie poistnej udalosti hlásenej dňa 20.3.2019 (teda v rámci trojmesačnej lehoty) a súčasne poskytol písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť žalovanému poistné plnenie, ktoré si poškodený, resp. žalobca ako jeho právny nástupca od neho nárokoval v plnej výške. Ako vyplýva z právneho názoru vysloveného NS SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017, „správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantný, nakoľko v zmysle citovaného uznesenia je poisťovateľ povinný „len“ poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v prejednávacom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nespĺnila vôbec a následne prijať záver, že nespĺnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z. do omeškania“. Z uvedených dôvodov okresný súd nárok na zaplatenie úroku z omeškania zamietol. V tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax, obdobný právny názor zastáva aj NS SR v rozhodnutí zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, ale aj Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 24.9.2020, sp. zn. 9Co/96/2020, v rozhodnutí zo dňa 9.9.2020, sp. zn. 7Co/70/2020 alebo Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí zo dňa 9.6.2020, sp. zn. 14Co/17/2020.

13. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP. Uviedol, že žalobcovi bola prisúdená istina vo výške 156,56 Eur, nebol mu priznaný nárok na úroky z omeškania, ktoré ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 22.10.2020 predstavujú po vyčíslení sumu 12,05 Eur. Vychádzajú

z uvedeného a z toho, ktorá strana mala aký úspech vo veci (žalobca čo do priznanej istiny v sume 156,56 Eur, žalovaný čo do úrokov z omeškania v sume 12,05 Eur), úspech žalobcu v percentuálnom vyjadrení predstavuje 93 %, úspech žalovaného 7 %, a teda čistý úspech žalobcu predstavuje 86 % (93 % - 7 %). V uvedenom rozsahu, t. j. 86 % priznal súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

14. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom I., III. a IV. v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 08.12.2020. Ako dôvody odvolania poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP, keďže mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný považoval rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch za nesprávny, nezákonný a navyše arbitráry. Žalovaný mal za to, že rozhodnutie okresného súdu nie je presvedčivé, na základe zdôvodnenia za aplikácie ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP. Žalovaný mal za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaný. Poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z čoho vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Žalovaný poukázal na ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka s tým, že ak poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzavrieť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, pretože túto pohľadávku žalobcu pred jej cesiou poškodený žalobcovi neuhradil, a teda mu ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo však bolo v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry za nájomné nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení tak, ako to uviedol okresný súd. Zo zmluvy o postúpení jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky, podľa názoru žalovaného neexistujúcej a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna následne nemohla vzniknúť pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Podľa žalovaného žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimovaný subjekt v danom súdnom spore. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 20/2007 zo dňa 29. januára 2008. Predmetom zmluvy o postúpení malo byť postúpenie pohľadávky zo strany poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi, t.j. neexistoval predmet postúpenia, preto takýto právny úkon bol podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka zjavne absolútne neplatný. Žalovaný žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

15. K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 17.12.2020. Uviedol, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odvolateľ v podstate rozhodnutiu súdu prvej inštancie vytkol, že sa nestotožnil s ním predpokladaným hodnotením skutkových okolností, procesného stavu v konaní a právnym názorom vo vzťahu k jeho návrhu na zamietnutie žaloby. Podľa žalobcu nie je možné dôvodne vytýkať súdu prvej inštancie, že sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s argumentáciou sporových strán podľa predstáv odvolateľa. Jednoznačne konštatoval, že nespokojnosť odvolateľa s hodnotením priebehu a výsledku konania a s právnym posúdením súdom prvej inštancie v rámci rozhodnutia o peňažnom nároku, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia, netvorí opodstatnený dôvod odvolania. Pokiaľ išlo o nosnú námietku žalovaného, a to nesprávne právne posúdenie veci, tak považoval za potrebné uviesť, že platná zmluva o postúpení pohľadávky má za následok zmenu v osobe veriteľa, keď nový veriteľ nadobúda nielen postupovanú pohľadávku, ale spolu s ňou tiež aktívnu vecnú legitímáciu na jej uplatnenie a úplný výkon. K postúpeniu budúcej pohľadávky, ktorú mal pôvodne poškodený voči žalovanému a k započítaniu vzájomných pohľadávok medzi poškodeným a žalobcom sa žalobca odvolal na predchádzajúce vyjadrenia. Argumentáciu žalovaného považoval za zmätočnú a zavádzajúcu, keďže v záujme predísť dvojakému splneniu vzájomných pohľadávok - na strane poškodeného povinnosti splniť žalobcovi nájomné za prenájom vozidla a na strane žalobcu povinnosti zaplatiť poškodenému odplatu za postúpenú pohľadávku, tak žalobca a poškodený uzatvorili súčasne s postúpením pohľadávky dohodu

o vzájomnom započítaní týchto pohľadávok, teda k momentu uzavretia týchto dvoch zmlúv dochádza podľa prejavenej a súhlasnej vôle zmluvných strán k stretu pohľadávky žalobcu z titulu nájomného voči poškodenému a pohľadávky poškodeného voči žalobcovi na zaplatenie odmeny za postúpenie budúcej pohľadávky, ktorým momentom sa zároveň mení charakter pohľadávky na existujúcu v konkrétnej sume a výške. Nestotožnil sa s tvrdeniami o nemožnosti splnenia záväzku poškodeného započítaním, ak zákon takúto formu splnenia záväzku pripúšťa a rovnako judikatúra a odborná prax tento právny úkon považuje za ekvivalent platenia. Argumentácia žalovaného vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Podľa žalobcu bol preukázaný vznik práva žalobcu v podobe skutočnej škody zodpovedajúcej majetkovej ujme, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného v nadväznosti na dojednanie v bode 5. zmluvy o postúpení pohľadávky. Mal za to, že boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Nestotožnil sa s tvrdeniami o absolútnej neplatnosti postúpenia pohľadávky z dôvodu jej neexistencie a námietku nedostatku aktívnej legitímácie považoval za nedôvodnú. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil s priznaním náhrady trov odvolacieho konania. Zároveň požiadal odvolací súd, aby v prípade, ak bude rozhodovať rozsudkom bez nariadenia pojednávania, v súlade s ust. § 219 ods. 3 CSP, žalobcovi oznámil elektronickými prostriedkami miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku.

16. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 18.12.2020 bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému (doručenka na č.l. 116 spisu), s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní od jeho doručenia vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani do momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

17. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania na základe odvolacích dôvodov žalovaného a verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch I., III. a IV. potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

18. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia ústneho pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/18/2021-121 zo dňa 10.03.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.04.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, s oznámením miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku elektronicky zástupcovi žalobcu na e-mail: podatelna@mullerdikos.sk, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnemu vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

19. Primárne krajský súd vzhľadom aj k rozsahu vyvolaných súdnych sporov medzi žalobcom a žalovaným poukazuje na ustanovenie § 379, § 380 ods. 1 CSP, keď základom pre konanie a rozhodovanie krajského súdu sú odvolacie dôvody žalovaného v tejto veci vyjadrené v ním podanom odvolaní zo dňa 08.12.2020. Pokiaľ žalovaný napadol len výroky I., II. a IV. a súčasne nevykvalifikoval iné odvolacie dôvody než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní zo dňa 08.12.2020, tak následne potom ani krajský súd v rámci svojho konania a rozhodovania nemohol posudzovať rozsudok okresného súdu a v ňom obsiahnuté závery, ak sa tieto nestali predmetom odvolania žalovaného. Teda, ak nie je odvolateľom vyjadrený odvolací dôvod, potom ani krajský súd nemá daný zákonný podklad, aby vyjadril závery k rozhodnutiu súdu prvej inštancie, bez toho, aby osobitne bolo pristupované k tomu, čo v rámci zafinovaných odvolacích dôvodov sa stalo predmetom konania, posudzovania a rozhodovania odvolacieho súdu. Vždy je to tá strana sporu, ktorá podáva odvolanie, ktorá odvolacími dôvodmi vymedzuje, čo v záveroch prijatého napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie rozporuje a len to sa môže stať predmetom zhodnocovania zo strany odvolacieho súdu. Ak sú súdom prvej inštancie prijaté závery, ktoré v podanom odvolaní odvolateľ nerozporuje, tak zákonite tieto bez ďalšieho sa nemôžu stať ani predmetom vyhodnocovania odvolacím súdom, pretože k tomu, ako uviedol krajský súd, už nie je zákonný priestor, ak v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný a súčasne sa nejedná o žiadnu z právnych situácií vyjadrených pod písm. a), b), c) ust. § 379 CSP. Je predsa potrebné, aby sa rozlišovalo (diferencovalo), čo bolo predmetom odvolacieho konania, posudzovania odvolacím súdom v nadväznosti na odvolacie dôvody, pretože stav každej sporovej odvolacej právnej veci je odlišný vo väzbe na rozsah a dôvody vyvolanej spornosti uplatňovaných nárokov, prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany. Krajský súd považoval za

potrebné uvedené vyjadriť nielen vzhľadom k prebiehajúcim viacerým súdnym sporom medzi žalobcom a žalovaným, a to všetko za rešpektovania právnej istoty a predvídateľnosti súdneho rozhodovania.

20. Za aplikácie ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP, krajský súd posudzoval rozsudok okresného súdu a v ňom vyjadrené závery a zhodnotenia len v rozsahu a medziach odvolacích dôvodov žalovaného. Ak žalovaný nepoužil v rámci podaného odvolania iné argumenty, než len tie, ktoré boli obsiahnuté v ním podanom odvolaní, tak následne Krajský súd v Žiline ako súd odvolací mal zákonný priestor sa zaoberať len tými argumentmi, ktoré mali charakter kvalifikovaného odvolacieho dôvodu. Čo nebolo predmetom odvolania žalovaného, t.j. čo žalovaný v odvolaní nenamietal, sa zákonite potom ani nemohlo stať predmetom konania a posudzovania krajským súdom ako súdom odvolacím.

21. Jedným z odvolacích dôvodov žalovaného bola námietka, že rozsudok okresného súdu, jeho odôvodnenie nezodpovedá ust. § 220 ods. 2 tretia veta CSP, keď odôvodnenie rozsudku okresného súdu nie je podľa názoru žalovaného presvedčivé. Tento odvolací dôvod žalovaného krajský súd nevyhodnotil ako relevantný. Po oboznámení sa s rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením je nevyhnutné konštatovať, že toto má náležitosti vyžadované ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Okresný súd jasným a dostatočným spôsobom vysvetlil závery svojho rozhodnutia, a to nielen skutkové, ale aj právne. Zo strany okresného súdu v napadnutom rozsudku boli dané odpovede na všetky podstatné okolnosti sporovej právnej veci, ktoré boli v konaní pred okresným súdom namietané. Okresný súd sa v napadnutom rozsudku zaoberal prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany, v rozsahu ktorý postačoval na konštatovanie, že žalovaný dostal odpoveď na všetky podľa neho vyjadrené podstatné okolnosti prípadu. Krajský súd vzhľadom k uvedenému poukazuje na to, že mal v rámci svojho konania spôsobilý predmet posudzovania, hodnotenia, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami odôvodnenia, ktoré vyžaduje ust. § 220 ods. 2 CSP.

22. Ani v odvolacom konaní, na základe vymedzených odvolacích dôvodov žalovaného neboli rozporované okolnosti, a to, že dňa 12.02.2019 došlo ku škodovej udalosti spôsobenej poškodenému VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. na vozidle BMW X5, EČV: MT909BY, ktorá škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného a išlo o poistnú udalosť č. 8810438879 (8006164918). Nebolo sporné, že poškodený VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. bol nútený používať náhradné vozidlo, a to zapožičaním náhradného vozidla u žalobcu, pričom po ukončení nájmu žalobca poškodenému vystavil za nájmné faktúru v sume 1.108,34 bez DPH. Ďalej nebolo sporné, že Oznámením o poistnom plnení zo dňa 26.03.2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie škodovej udalosti tak, že znížil poistné plnenie na sumu 951,78 Eur. Predmetom sporu sa preto stal rozdiel medzi uplatneným poistným plnením v sume 1.108,34 Eur a vyplatenou náhradou v sume 951,78 Eur, ktorý tvoril predmet odvolacieho konania a vo vzťahu k tomuto nároku žalobcu smerovali odvolacie dôvody žalovaného v tom, že žalobca nebol v danom súdnom konaní aktívne vecne legitimovaným, pretože ho Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá dňa 08.03.2019 s poškodeným VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. k uplatňovaniu tohto nároku neoprávňovala, keďže žalovaný bol toho názoru, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je v súlade s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a takýto právny úkon je podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, ak poškodený VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. predstavoval z titulu uzavretej zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla dlžníka žalobcu, a tým nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. na žalobcu, pretože uvedenú pohľadávku žalobcu voči poškodenému VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. tento poškodený žalobcovi pred cesiou neuhradil, t.j. pohľadávka tu nevznikla a v uvedenom prípade podľa žalovaného malo dôjsť k postúpeniu záväzku poškodeného - VIENA INTERNATIONAL, s.r.o., ktorý v zmysle faktúry žalobcu predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Žalovaný ďalej namietal, že podľa zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že táto najskôr smerovala k cedovaniu pohľadávky, podľa žalovaného neexistujúcej a až následne došlo k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného - VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. a žalobcu, t.j. poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, preto túto postúpiť na žalobcu nemohol a kauzálna nemohla vzniknúť pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie.

23. Krajský súd uvádza, že s týmto odvolacím dôvodom žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu z titulu námietky k zmluve o postúpení pohľadávky sa nestotožňuje. Vyplýva to nielen zo samotného správania sa žalovaného, ktorý časť poistného plnenia zaplatil žalobcovi, ale aj zo samotného obsahu a zmyslu nároku poistného plnenia. Krajský súd sa nestotožňuje s námietkou žalovaného o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu v tom, že poškodený VIENA

INTERNATIONAL, s.r.o. nebol majiteľom pohľadávky a ani v tom, že by neexistoval predmet postúpenia, keď podľa žalovaného predmetom mala byť pohľadávka poškodeného, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Krajský súd k nerelevantnosti tohto odvolacieho dôvodu žalovaného upriamuje pozornosť na Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019, uzavretú medzi žalobcom a poškodeným VIENA INTERNATIONAL, s.r.o.. Predmetom zmluvy o postúpení bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému z titulu nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z.z., a to nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 12.02.2019 na vozidle BMW X5, EČV: MT909BY. Predmetom postúpenia preto bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému, a to pohľadávka z poistného plnenia, ktorá sa skladá aj z nákladov na nájom náhradného motorového vozidla, inými slovami ide o nárok poškodeného voči žalovanému ako poisťovni, t.j. predmetom postúpenia bola pohľadávka, čo zodpovedá ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Predmet postúpenia je vyjadrený zmluvnými stranami Zmluvy o postúpení pohľadávky v článku 1.. To, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019 bola pohľadávka poistného plnenia, t.j. pohľadávka poškodeného voči žalovanému, vyjadril v podstate aj sám žalovaný, ak v liste zo dňa 26.03.2019 (č.l. 16 rub spisu) v Oznamení o poistnom plnení kvalifikuje túto poškodeným postúpenú pohľadávku ako pohľadávku poistného plnenia, pozostávajúcu z nákladov na zapožičanie náhradného motorového vozidla počas doby nevyhnutnej opravy vlastného (poškodeného) vozidla. Nemožno sa preto stotožniť s argumentáciou žalovaného v tom, že by poškodený VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. nepostupoval pohľadávku ktorú mal, resp. že by predmetom postúpenia bol neexistujúci predmet postúpenia, prípadne, že by predmetom postúpenia bol záväzok poškodeného VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. na zaplatenie nájmu a nákladov spojených s nájmom žalobcovi z titulu užívania náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla. Predmetom zmluvy o postúpení pohľadávky bol nárok - pohľadávka z titulu poistnej udalosti, ktorý nárok v podstate žalovaný aj čiastočne plnil a tým potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Predmetom postúpenia bola pohľadávka na poistnom plnení, pozostávajúca z nákladov nájmu za užívanie náhradného motorového vozidla počas doby opravy poškodeného motorového vozidla a nákladov spojených s týmto nájmom, kedy vo vzťahu k tejto postupovanej pohľadávke poškodeným dlžníkom bol žalovaný. Ak k úhrade nájmného poškodeným VIENA INTERNATIONAL, s.r.o. voči žalobcovi došlo formou započítania, čo je jeden zo spôsobov zániku záväzku, resp. spôsob úhrady, tým vznik a existencia škody bola preukázaná, ak sa zmluvné strany Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019 dohodli, že ich vzájomné nároky, a to nárok poškodeného na odplatu za postúpenie pohľadávky a nárok žalobcu na úhradu nájmného za náhradné vozidlo navzájom započítavajú. Dlžníkom z nároku na poistné plnenie nebol poškodený, tak ako to tvrdil žalovaný v odvolaní, keďže vo vzťahu k tomuto nároku na poistné plnenie, ktorý bol predmetom zmluvy o postúpení, dlžníkom je žalovaný, ktorá pohľadávka nároku na poistné plnenie ak sa stala predmetom zmluvy o postúpení, tak nie je možné konštatovať neexistujúci predmet postúpenia, ale to, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019 mala spôsobiť predmet postúpenia a ide o platný právny úkon.

24. Krajský súd v zhrňujúcich záveroch dodáva, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným vyplynulo, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného voči poisťovni, súčasťou ktorého nároku na poistné plnenie bola náhrada nákladov za prenájom vozidla a nákladov spojených s týmto prenájomom, ktorý poistný nárok poškodeného bol postúpený na žalobcu. Poškodený bol veriteľom, pretože mal pohľadávku voči poisťovni z titulu poistnej udalosti, a to v náhrade nákladov za prenájom vozidla, ktorú postúpil žalobcovi, a preto nemožno súhlasiť s tvrdením žalovaného, že by Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019 bola neplatná, resp. že by odporovala ust. § 524 a nasl. ustanovenia Občianskeho zákonníka v tom, že by predmetom postúpenia mal byť dlh poškodeného voči žalobcovi z titulu nájmu náhradného vozidla. Nie je na mieste odvolací argument žalovaného, že predmetom Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 08.03.2019 bolo postúpenie nie pohľadávky, ale záväzku poškodeného VIENA INTERNATIONAL, s.r.o., ktorý podľa faktúry vystavenej žalobcom predstavuje práve pohľadávku žalobcu, pretože zvyrazňuje krajský súd to, že predmetom postúpenia bola pohľadávka poškodeného na poistné plnenie a túto postupovanú pohľadávku nemožno zamieňať so záväzkom poškodeného, ktorý vznikol zo samostatného zmluvného vzťahu v súvislosti s nájmom náhradného motorového vozidla.

25. Iné odvolacie dôvody zo strany žalovaného v ním podanom odvolaní neodznali, preto na základe uvedených zhodnotení a záverov bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie v spojení aj so závislým výrokom o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania, ktorý

výrok osobitne odvolacími dôvodmi žalovaného nebol napadnutý, avšak ako výrok závislý od výroku vo veci samej bol rovnako potvrdený ako vecne správny.

26. Krajský súd vo vzťahu k svojim zhodnoteniam a záverom uvádza, že pokiaľ aj rozvinul svoju argumentáciu pri vysporiadaní sa s odvolacími dôvodmi žalovaného, tak tento jeho postup bol v súlade podporne aj s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2011 zo dňa 25.04.2012, z ktorého vyplýva, že ak sa odvolací súd stotožní so závermi okresného súdu (poznačená krajský súd, viažuce sa len k odvolacím dôvodom žalovaného), tak nedochádza k porušeniu zákona, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť rozhodnutia okresného súdu a navyše rozviedol tiež vlastnú argumentáciu.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením za aplikácie ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.